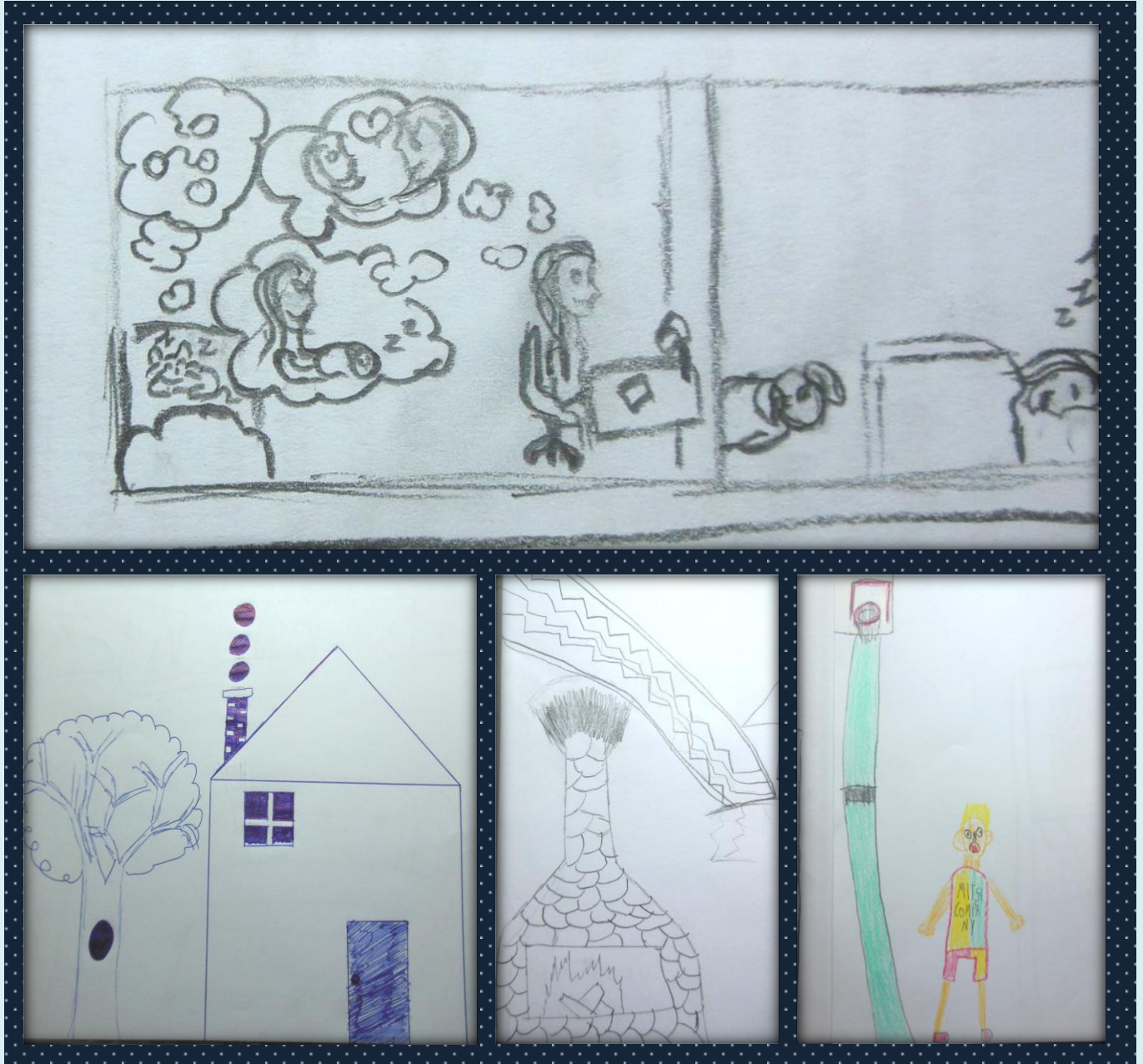

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ Α2

Α. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΤΟΥΣ

1. Οι γονείς δείχνουν περισσότερη εύνοια και προσοχή στο ένα παιδί.

Μερικές φορές υπάρχει εξήγηση γιατί το ένα παιδί χρειάζεται περισσότερη προσοχή. Για παράδειγμα αν έχει κάποιο πρόβλημα υγείας ή δεν έχει καλές επιδόσεις στο σχολείο ή έχει πολλές εξωσχολικές δραστηριότητες ή είναι πολύ μικρό σε ηλικία. Σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις είναι φυσικό στο παιδί αυτό να δίνουν οι γονείς περισσότερη προσοχή.

Αν, όμως, δεν συμβαίνει κάτι από τα παραπάνω, τότε το παιδί θα πρέπει να ζητήσει απευθείας από τους γονείς τι θέλει να του προσφέρουν για να νιώθει ότι έχει την προσοχή και την εύνοιά τους. Αντίθετα, αυτό που κάνουν κάποια παιδιά, όπως για παράδειγμα να δημιουργούν προβλήματα και τσακωμούς, προκειμένου να τραβήξουν την προσοχή των γονέων, δεν βοηθά να πετύχουν αυτό που θέλουν.

2. Οι γονείς έχουν μεγάλες απαιτήσεις από το παιδί στα μαθήματα και στις εξωσχολικές δραστηριότητες.

Καλό είναι να προσπαθούμε να κάνουμε το καλύτερο με όποιο αντικείμενο ασχολούμαστε. Αυτό είναι πολύ σημαντικό να γίνεται όταν μιλάμε για τα μαθήματα και το σχολείο, αντίθετα μπορεί να μην ισχύει στο ίδιο βαθμό για τις εξωσχολικές δραστηριότητες, γιατί μπορεί να ασχολούμαστε με ένα άθλημα, κυρίως για την παρέα και όχι για να πετύχουμε διακρίσεις στο άθλημα αυτό.

Σχετικά με τις επιδόσεις στο σχολείο, το παιδί θα πρέπει να διαβάζει αρκετά όλα τα μαθήματα και να αναζητήσει βοήθεια στα μαθήματα που συναντά κάποια προβλήματα. Αντίθετα για τις εξωσχολικές του δραστηριότητες καλό είναι να επιλέξει κάποια που του αρέσει πραγματικά και τα καταφέρνει καλύτερα και όχι κάποια που κάνουν οι φίλοι του ή που θέλουν οι γονείς του.

3. Οι γονείς «εκβιάζουν» τα παιδιά τους, τους στερούν πράγματα αν δεν κάνουν όσα τους έχουν ζητήσει.

Τι ζητούν συνήθως οι γονείς, δεν το κάνουν τα παιδιά και αναγκάζονται οι γονείς να «εκβιάσουν»;

Μερικά από τα πράγματα που ανέφεραν οι μαθητές ήταν: δε διαβάζω πολύ, είμαι μεγάλο πειρακτήρι, δε φοράω τα σιδεράκια μου, δεν τρώω κάποια από τα φαγητά, μιλάω συνέχεια στο κινητό, δε συμμαζεύω το δωμάτιό μου, παίζω πολλές ώρες βιντεοπαιχνίδια, κ.λπ.

Γιατί τα παιδιά δεν ανταποκρίνονται στις παραπάνω απαιτήσεις; Οι μαθητές μας εξήγησαν ότι το κάνουν γιατί πιστεύουν ότι οι γονείς μπορεί να υποχωρήσουν ή γιατί πραγματικά δεν μπορούν να κάνουν κάτι (π.χ. να φάνε κάποιο φαγητό) ή δεν τους αρέσει κάτι.

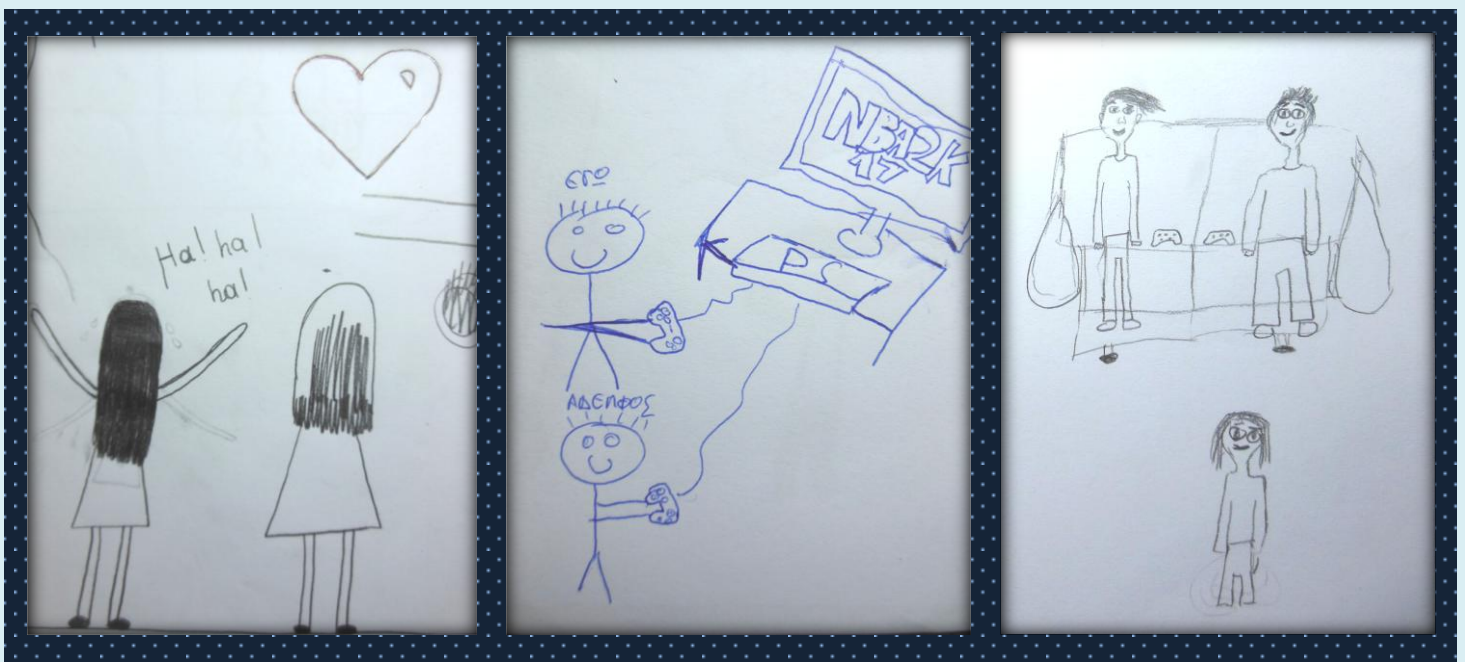
Και όταν συζητήσαμε σχετικά με το πώς θα μπορούσε να πείσει ο γονιός το παιδί του να είναι πιο συνεπής στις υποχρεώσεις του, να κάνει αυτό που του ζητούν, καταλήξαμε στο συμπέρασμα ότι θα μπορούσαν να γίνουν αμοιβαίες υποχωρήσεις από το παιδί και από το γονιό, μετά από μια συζήτηση πάνω σ' αυτό το πρόβλημα.

4. Όταν οι γονείς είναι θυμωμένοι με εμάς, μας λένε λόγια για να ξεσπάσουν αλλά δεν έχουν υπομονή να ακούσουν αυτό που θέλουμε να τους πούμε.

«Πάλι δεν έκανες όλα τα μαθήματά σου!»

Η μαμά μου φωνάζει, αλλά δεν έχει υπομονή να της εξηγήσω ότι έκανα όλα τα μαθήματα, εκτός από τα μαθηματικά. Δεν τα καταφέρνω με τα μαθηματικά.

Μπορεί να γίνει συζήτηση όταν υπάρχει θυμός και ξεσπάσματα; Όλοι οι μαθητές συμφώνησαν ότι δεν μπορεί, γιατί, πάνω στο θυμό θα ειπωθούν λόγια που δεν τα εννοούμε στην πραγματικότητα. Γι' αυτό θα πρέπει να περιμένουμε να περάσει ο θυμός και από το παιδί και από τους γονείς και μετά να συζητήσουμε.

5. Οι γονείς υπόσχονται πολλά και όταν έρθει η ώρα να τα πραγματοποιήσουν λένε «αυτό δε γίνεται».

Γιατί δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί μια υπόσχεση;

1. Μπορεί άλλο πράγμα να κατάλαβε το παιδί και άλλο να εννοεί ο γονιός. Π.χ. «αν πάρεις καλούς βαθμούς θα σου πάρω τάμπλετ». Πότε να πάρω καλούς βαθμούς, στο τέλος του τετραμήνου ή στο τέλος της χρονιάς; Τι σημαίνει καλούς βαθμούς για τους γονείς και τι για το παιδί;
2. Μπορεί να δόθηκε μια υπόσχεση, χωρίς να πιστεύουμε ότι ο άλλος θα καταφέρει να κάνει αυτό που του ζητάμε. Έτσι όταν έρχεται η ώρα να πραγματοποιήσουμε την υπόσχεση δεν μπορούμε να το κάνουμε γιατί δεν έχουμε τα λεφτά ή τη διάθεση.

Καλό είναι όταν δίνουν οι γονείς μια υπόσχεση να μην είναι αόριστη, αλλά να αναφέρεται σε συγκεκριμένες απαιτήσεις που έχουμε από το παιδί και να έχουμε σκεφτεί στα σοβαρά κατά πόσο έχουμε τα λεφτά και τη διάθεση να πραγματοποιήσουμε την υπόσχεση που δώσαμε.

Β. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

1. Ζήλεια

Ένα παιδί μπορεί να ζηλεύει το αδελφό του / την αδελφή του γιατί οι γονείς δίνουν μεγαλύτερη προσοχή και εύνοια στο άλλο παιδί και όχι στο ίδιο, του κάνουν περισσότερα χατίρια ή του δίνουν περισσότερα προνόμια ή γιατί μπορεί το άλλο παιδί να είναι καλύτερο σε κάποια πράγματα.

Συνήθως η ζήλεια εκδηλώνεται με βίαιη και επιθετική συμπεριφορά, όπως νεύρα, φωνές και τσακωμούς μεταξύ των αδελφιών, άσχημες κουβέντες και βρισιές, κλάματα, σκανδαλίες, πεισματική άρνηση να κάνει το παιδί κάτι που του έχουν ζητήσει οι γονείς του, γενικά το παιδί αρχίζει να συμπεριφέρεται διαφορετικά στο άλλο του αδελφό και να γίνεται πιο ανταγωνιστικός.

Για να ξεπεραστεί το πρόβλημα της ζήλειας πρέπει οι γονείς να αγαπάνε εξίσου όλα τους τα παιδιά, να δίνουν σε όλα την ίδια σημασία και να καλύπτουν εξίσου τις ανάγκες όλων των παιδιών τους. Καλό είναι το παιδί που ζηλεύει να βρει το θάρρος να μιλήσει με τους γονείς του γι' αυτά που πραγματικά το ενοχλούν, να γίνει προσπάθεια να βρεθεί μια λύση μέσα από τη συζήτηση και όχι με ανταγωνισμούς, φωνές, νεύρα ή επιθετικές και βίαιες συμπεριφορές.

2. Ο μεγαλύτερος θέλει να επιβάλει τη γνώμη του στον μικρότερο.

Τα θέματα στα οποία ο μεγαλύτερος από τα αδέλφια θέλει να επιβάλλει τη γνώμη του είναι στην επιλογή του μέρους που θα πάνε και τι θα κάνουν, στα παιχνίδια που παίζουν μαζί, σε θέματα που αφορούν την οικογένεια, στις παρέες του μικρότερου από τα αδέλφια, στις εξωσχολικές του δραστηριότητες, σε θέματα που πιστεύει ότι έχει δίκαιο, σε θέματα ασφάλειας προκειμένου να προστατεύσει το μικρότερο, σε θέματα συμπεριφοράς, σε θέματα που αφορούν το σχολείο και τα μαθήματα. Μπορεί ο μεγαλύτερος να ζητά από το μικρότερο να κάνει ο μικρός κάτι γιατί απλά εκείνος βαριέται να το κάνει ή μπορεί να δίνει συμβουλές στο μικρότερο «να κάνεις όλα σου τα μαθήματα, να μην ακούς κανένα αν προηγουμένως δεν σκεφτείς καλά τι είναι αυτό που σου λέει».

Σε ποια από τα παραπάνω θέματα έχει συνήθως δίκαιο;

Υπάρχουν αρκετά θέματα στα οποία τα μεγαλύτερα αδέλφια έχουν δίκαιο λόγω εμπειρίας, όμως κι αυτά κάνουν σφάλματα. Επιπλέον τα μικρότερα αδέλφια έχουν μια ξεχωριστή προσωπικότητα, τις δικές τους ανάγκες και προτιμήσεις, γι' αυτό σε μερικά πράγματα είναι απαραίτητο να γίνονται αμοιβαίες υποχωρήσεις. Κάτι τέτοιο πρέπει να το καταλάβει ο μεγαλύτερος αδελφός και να το αποδεχθεί, αλλιώς πρέπει να απευθυνθούν τα αδέλφια στους γονείς τους.

3. Βίαιη συμπεριφορά για να επικρατήσει ο πιο ισχυρός.

Πρέπει πάντα να έχουμε υπόψη μας ότι δε σημαίνει ότι αυτός που επικρατεί είναι πάντα ο πιο ισχυρός. Συχνά ο πιο ισχυρός υποχωρεί και δίνει τόπο στην οργή, απλά κάνει πίσω γιατί δε θέλει να τσακωθεί, δε θέλει να γίνει φασαρία, δε θέλει να δώσει συνέχεια σε μια βίαιη συμπεριφορά.

Πολλές φορές ο άνθρωπος ή το παιδί που επιδιώκει να επικρατήσει είναι κάποιος που θέλει να είναι αρχηγός, κάποιος που επιδιώκει να του δίνουν σημασία επιβάλλοντας το δικό του, γιατί μέχρι τώρα κανείς δεν του έδινε σημασία, ο εγωιστής, ο εγωκεντρικός που δεν αποδέχεται άλλες γνώμες, αυτός που νομίζει ότι όλος ο κόσμος γυρίζει γύρω του, ο πιο μεγάλος, ο πιο δυνατός.

Αξίζει να επιτρέπουμε σε ανθρώπους με αυτά τα χαρακτηριστικά να επικρατούν;

Βίαιη συμπεριφορά δεν είναι μόνο η σωματική βία, υπάρχουν και άλλες μορφές βίας που προκαλούν πόνο, η λεκτική και η ψυχολογική βία.

Κάποια παιδιά παρουσιάζουν βίαιη συμπεριφορά γιατί με τον ίδιο τρόπο συμπεριφέρονται οι γονείς τους, έτσι έχουν μάθει. Άλλοτε η βίαιη συμπεριφορά είναι αποτέλεσμα της ζήλειας που αισθάνονται για κάποιον άλλο ή αποτέλεσμα των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν στην οικογένειά τους ή γιατί θέλουν να κρύψουν κάτι κακό που έκαναν ή γιατί προσπαθούν μ' αυτόν τον τρόπο να τραβήξουν την προσοχή ή για να πάρουν αυτό που θέλουν ή γιατί δεν έχουν υπομονή να συζητήσουν ή γιατί με τη βίαιη συμπεριφορά πιστεύουν ότι θα επιβληθούν και θα γίνουν κάποιοι, θα τους δίνουν σημασία.

Δεν πρέπει να αποδεχόμαστε τη βίαιη συμπεριφορά σε καμιά περίπτωση.

Οι ζωγραφιές έγιναν από τους μαθητές του Α2 και παρουσιάζουν οικογενειακές τους στιγμές.

